

השאנסונייך

הוותיק הצליח

להפסיד את הקהל

הישראלי השמרני

והדוגמניות לא נותנות

עוד שיסדרו אותו

חגיגה צרפתית

ג'ילבר בקו הוא השחקן הטוב ביותר בין הזמרים והזמר הטוב ביותר בין השחקנים, בזה שהוא מביא דאמה ותיאטרון לתור

הזמר ואשתו הזמר זילבר בקו לבוש בז'אקט פסים שחורעפו על בעלה במסיבת הקוקטייל. הזמר היה סחוט ומאושר כאשר הצליח לסחוף את הקהל הרב שחלקו לא הבין את השירים. אשתו קיטי, קיטי עמדה כל זמן המסיבה לצידו של בעלה כשהיא

הריעו לו ממושכות וסירבו לתת לו לרדת מהבימה. קרוב לשעתיים הוא נתן את נשימתו, כשהוא יוצא מרי פעם בפעם אל מאחרי הקלעים כדי לנגב את הזיעה ולעשן. בקו מקיים דיאלוג על הבימה עם המוסיקאים שלו ועם כלי-הנגינה, כשהוא מפנה את גבו לקהל. לא סתם כינו אותו מיסטר 100 אלף וולט. הכוונה היא לא לעוצמת מערכת ההגברה אלא לטמפרמנט העצום שהוא משקיע, וצעקות אלה: שהוא משמיע כאילו הוא נמצא במילחמת-שוורים. אחרי ההופעה נערכה לכבודו של הזמר מסיבה במלון הילטון, בהשתתפות הסגל הריפולומטי הצרפתי.

לא ביקש את ההררנים באמצע ההופעה, פנה בקו בעצמו בשארמנטיות רבה לקהל ושאל: עוד פעם? ומבלי להמתין לתשובה שר שנית את השיר על שוטף הכפר שבני כפרו התעללו בו וסיכלו נגמר רק כמותו. הקהל הישראלי הוא קהל שמרני. אילו התחיל בקו את הופעתו בשיר מוכר כמו מה שחשוב זה השושנה הקהל היה נמס. אבל בקו אוהב אתגרים ורוצה לכבוש את הקהל בדרך הקשה. מכיוון שהוא נמצא על הבימה כבר שנים רבות, הוא אינו רוצה שהקהל יחשוב שהוא נח. על זרי הרפנה ועל השלאגרים של ימים עברו. לכן גם ניאות רק בסוף הופעתו, כהדרן שני, לשיר את שירו הידוע נטלי אחרי שהצליח להכניע את הישראלים והם

מוכתעת למראה מכר היא הבד-רנית רבקה-לה מיכאלי. שבה למסיבה בהידור מאופק. כמוה גם לידה (למטה). אשתו של שייקה אופיר.

דמויות מחיי הלילה

הידועה **תמי בן-עמי**, שניראתה הדורה במסיבת יום-הולדתה כשזר נוצות לראשה ושל **מרסל**, המלצר הוותיק של כסית. אבל הרמות שאני הכי אוהב לציייר הוא בועז תורג'מן, כי הוא אמיתי: רמות חזקה שלא עושה חשבון לאף אחד. הוא חי את מה שהוא עושה ולא משחק כמו שעושים כולם. תמי בן-עמי משכה אותי כרמות. אני לא אוהב אנשים סגורים. אנשים ברוחב ובפרט טיפוסים מחיי הלילה, מושכים אותי מאוד. אני רוצה לתעד תקופה במסע גדולה. יגאל מורה שהוא אוהב לציייר דמויות של סוטים ולכן בחר לציייר את הטרנסווסטיט הידוע ולמן **שושי**, המתחפש כלילות לאשה.

בתילבושת שחורה וממורטת שעליה רבוקים ברלייסיגריות ובשיער צבוע פסים. התיישב הפאנקיסט בועז תורג'מן, הידוע בתילבושותיו המוזרות, מתחת לציור ענק הנושא את דיוקנו. הוא נעץ את מבטו במראה שלפניו והתאפר לקראת מופעו יוצא הדופן. המופע לא התקיים על הבימה של אולם תיאטרון, אלא בגלריה גורדון. בו מוצגת השבוע תערוכה המושכת תשומת לב רבה. הציייר הצעיר **יגאל עוזרי**, דמות תליאכית בזהמית ידועה, אוהב לציייר דמויות מיוחדות שאותן הוא פוגש ברחוב, מצלם אותן, ואחר כך יושב בסטודיו ומצייר אותן על הבד. על הקיר ניראו תמונותיהם של הדוגמנית

מרסל מכסית מרסל, המלצר הוותיק והנאמן של בית-הקפה **כסית**, חבוש כובע סקסט לראשו מצביע על ציור דיוקנו. מרסל היה מאושר מהציור והבטיח לרכוש אותו למרות מחירו הגבוה. זה באמת דומה לי, אמר מרסל בחיוך.

מתקבל הזמר הצרפתי זילבר בקו באחת הפוזות המשעשעות האופייניות לו. הוא גם שחקן מעולה.

השירים, אמר הפנטומימאי והשחקן **שייקה אופיר** אחרי הופעתו של הזמר הצרפתי. אחרי 20 שנה, חזר הזמר הצרפתי **זילבר בקו** להופעות בישראל, והדהים את הקהל הישראלי, שחלקו לא הבין אף לא מילה משיריה. אני ראיתי את הופעתו המהממת לפני שלוש שנים באולם אולימפיה בפאריס. הצרפתים פשוט השתגעו ממנו, ועל כל שיר הוא היה חייב לחזור פעמיים או שלוש. הוא כנראה התרגל לעובדה שהוא חייב לחזור על השירים כמה פעמים, וכשהקהל הישראלי, שהיה קר בהתחלה,